

[Elsæ-Merete Ross.]

Justitsministeriet har forsøgt at udarbejde en anden affattelse af § 19, hvorefter det mellemdøde barns ægtefælle under visse særlige forudsætninger skulle kunne arve, men da ingen af udvalgets jurister fandt, at forslaget lod sig gennemføre i praksis, blev det opgivet. Ingen har kunnet finde en løsning, der forbandt de mange praktiske fordele, som § 19 ellers vil medføre, med det mellemdøde barns ægtefælles interesser. Jeg må derfor gå ind for § 19, som den er formulert i lovforslaget. En trøst er det, at svigerforældrene kan tilgodese det mellemdøde barns ægtefælle i deres testamente — hvis de så bare vil huske at gøre det — og at der i arveafgiftsloven er stillet forslag om, at denne ægtefælle henføres til laveste arveafgiftsklasse, altså den, hvori det mellemdøde barn ville have været placeret.

Jeg opfordrer til at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag, medens jeg anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet eller tiltrådt af hele udvalget.

Elsæ Gregersen: Allerede ved første behandling af det foreliggende lovforslag fremhævede mit partis ordfører, at de uafhængige i det væsentlige kan give tilslutning til lovforslaget, men understregede samtidig, at der var flere punkter, hvor mit parti er absolut uenig i de foreslåede bestemmelser.

Vi var og er afgjort imod, at fætre og kusiner ikke skal have nogen legal arveret, men efter den afgivne betænkning er det desværre kun mindretallet, der går ind for, at fætre og kusiner skal bevare deres arveret.

Jeg vil derfor gerne stærkt understrege, at jeg ikke synes, der er givet en rimelig begrundelse for udeladelsen af fætre og kusiner; tværtimod bærer de givne begrundelser præg af betydelig overfladiskhed. Det er således mange gange fremhævet, at spørgsmålet om fætres og kusiners arveret ikke spiller nogen større rolle. Helt bortset fra at man naturligvis ikke skal gøre uret, selv om det kun sker i få tilfælde, er denne betragtning efter min mening ikke holdbar i det lange løb. Den nugældende arvelov har været gældende i mere end 100 år, og

hvis man vil tiltænke den arvelov, vi i dag behandler, blot en noget lignende varighed, tror jeg, at betydningen af lovens bestemmelser om fætres og kusiners arveret vil blive langt større.

Det er naturligt, at der hidtil kun har været procentvis få tilfælde, hvor man måtte gå så langt som til fætre og kusiner for at finde legale arvinger. Når folk i tidligere tid i det hele taget fik børn, fik de i reglen mange børn, og der ville da selv sagt næsten altid være nærmere arvinger, om ikke andre så nevøer eller niecer, selv om en arvelader var barnløs.

Men navnlig i trediveerne blev det meget moderne med 1 barns systemet, og der vil derfor om en årrække meget hyppigt opstå tilfælde, hvor en arvelader er enebarn, og hvis han dør barnløs, og det er jo tilfældet for ca. 10 pct. af arveladerne, vil han normalt ikke have nærmere arvinger end fætre og kusiner plus eventuelle overlevende onkler eller tanter. Hvis en børneflokk kun omfatter 2 børn i stedet for 4-5 børn, vil det naturligvis også langt lettere kunne ske, at en barnløs arvelader ikke har nevøer eller niecer.

Det må derfor stå helt klart, at spørgsmålet om fætres og kusiners arveret vil få en væsentlig større betydning i fremtiden, alene fordi børneflokken nu er væsentlig mindre end tidligere.

Også på et andet punkt synes jeg at spørgsmålet om fætres og kusiners arveret er blevet alt for virkelighedsfjernt behandlet. Det er sagt gang på gang, at når fætre og kusiner ikke bliver legale arvinger, går pengene i statskassen.

Det vil naturligvis slå til i nogle tilfælde, men i mange tilfælde vil resultatet blive, at en enkelt gammel onkel eller tante arver det hele. Hvis han eller hun så dør kort tid efter, arver hans eller hendes børn som de eneste af flokken af fætre og kusiner det hele, hvilket utvivlsomt ude i befolkningen vil føles ganske urimeligt, og netop for en arvelov gælder det, at det må være en væsentlig opgave for lovgiverne at sørge for, at loven fører til arveforhold, som befolkningen synes er retfærdige og rimelige.

Forholdene kan i øvrigt i uheldige tilfælde sagtens blive endnu grellere. Vi behøver